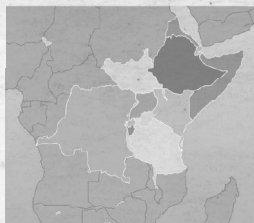

Vesti iz sveta *za decu*

Istočno-centralna afrička divizija

3. tromesečje 2016.

SADRŽAJ

RUANDA

- 3 Džesika i Isus / *2.juli*
- 5 Spasen od Sotone / *9.juli*
- 8 Porodična stvar / *16.juli*

BURUNDI

- 10 „Lako je!“ / *23.juli*
- 13 „Ja se ne stidim“ / *30.juli*
- 15 Dragocena subota / *6.avgust*

JUŽNI SUDAN

- 18 „Želim da im kažem“ / *13.avgust*
- 20 Verna porodica / *20.avgust*

KENIJA

- 23 Beg ka nadi, 1 deo / *27.avgust*
- 25 Beg ka nadi, 2 deo / *3.septembar*
- 27 Novi prijatelj za Isusa / *10.septembar*

UGANDA

- 30 Stopama malog brata / *17.septembar*

IZVORI

- 32 Program trinaeste subote / *24.septembar*
- 40 Budući projekti

VAŠI DAROVI NA DELU

Pre tri godine su vaši darovi pomogli da se sagrade kuće za učitelje i bračne parove na Univerzitetu u Istočnoj Africi u Baratonu u Keniji. Vaši darovi su takođe pomogli da se izgrade učionice za decu koja idu u osnovnu školu u Baratonu. Hvala vam!

Drage vođe,

Ovog tromesečja čitamo o Istočno-centralnoj afričkoj diviziji koja obuhvata Burundi, Demokratsku Republiku Kongo, Eritreju, Etiopiju, Keniju, Republiku Džibuti, Ruandu, Somaliju, Južni Sudan, Ugandu i Ujedinjenu Republiku Tanzaniju.

Ova divizija ima više od 351 milion ljudi, uključujući 3 miliona adventista.

Naš dar trinaeste subote ići će za Ruandu i Južni Sudan. Obe ove zemlje su iskusile strašan rat (genocid u Ruandi 1994. i rat koji se odvija u Južnom Sudanu). Posebno smo se pobrinuli za odabir prikladnih priča za decu; međutim, molim vas pročitajte ova iskustva unapred.

Zabava sa jezikom

Ovog tromesečja učićemo reči na kirundi jeziku, tradicionalnom jeziku Burundija, i svahili jeziku koji se najčešće koristi u istočno-centralnoj Africi. Takođe smo priložili različite recepte iz istočne Afrike.

Misionski zajednički ručak

I ovog tromesečja organizujte misionski zajednički ručak. Možete odabrati recepte sa ovog područja ili hranu koja vodi poreklo odatle.

Ukrasite sto kišnim štapićima koje su deca pravila (pogledajte str.33) i drugim predmetima u boji koji mogu označavati Afriku. Dodajte i slike sa interneta ili iz časopisa. Ohrabrite decu da pozdravljaju ljude na svahili jeziku: „jambo“ (zdravo) i „karibu“ (dobrodošli). Nakon obroka neka deca opevaju pesmu a onda možete prikupiti poseban dar za misiju.

Još jednom, hvala vam na posvećenosti misiji i što pomažete deci u povezivanju sa duhovnom braćom i sestrama širom sveta, što ih učite da učestvuju u misiji davanjem darova.

Želim vam obilje Božjih blagoslova!

Min Wahlen

Ruanda / 2. juli

Džesika

DŽESIKA I ISUS

Džesika sa svojom porodicom živi u Kigali, glavnom gradu male zemlje Ruanda u istočnoj Africi (pokažite Ruandu na karti). Džesika je bila tužna zbog toga što je njen otac često bio van kuće i mnogo pio alkohol.

Međutim, jednog dana kada je imala osam godina, Džesika je primila poziv koji je promenio njen život i život njene porodice. Džesikin stric, mlađi brat njenog oca, pozvao ju je da pođe sa njim u crkvu. Rekao joj je da će biti organizovan poseban program za decu.

Džesika je bila uzbuđena kada su joj roditelji dozvolili da pođe sa stricem! Stigavši u crkvu, Džesika je bila iznenađena kada je videla puno dece. Volela je da peva i da sluša priče, a učitelj je zapamtio njeno ime! Jedva je čekala da ponovo dođe.

Džesika je nastavila da dolazi u subotnu školu i crkvu, tako da je sve više učila o Isusu i Njegovoj ljubavi. Bila je srećna kada je saznala da je ona nešto posebno za Isusa i želela da i svojoj porodici govori o Njemu.

Zašto plačeš?

Jedne subote ujutro, pre nego što je Džesika krenula u subotnu školu, videla je svog oca kako dolazi kući sa flašom piva u ruci. Bio je pijan. Džesika je počela da plače.

„Zašto plačeš?“ - pitao ju je tata.

„Zato što hoću da prestaneš da piješ pivo“, rekla mu je.

Džesikin tata je bio tužan što se njegova ćerka rasplakala.

„U redu,“ rekao joj je, „ja ću prestati da pijem pivo.“

I jeste prestao da pije – kod kuće. Ali je i dalje išao u kafanu gde je pio.

Džesika se molila za svog oca svaki dan. I pozvala je svoje roditelje da pođu sa njom u crkvu. Iako nisu odmah prihvatili poziv, Džesika je nastavila da ih poziva i da se moli za njih.

Zanimljivi snovi

A onda je Džesikin tata usnio dva sna. U svom prvom snu video je crkvu, ali unutar nje nije bilo ljudi i trava je rasla po njenom podu. U sledećem snu video je ponovo crkvu, ali ovog puta je bila puna ljudi koji su pevali dok su neki krštavani. Džesikin otac je znao da je u pitanju Adventistička crkva jer je prepoznao pesme. Bile su to iste pesme koje je on pevao kada je kao dečak odlazio u crkvu sa svojim roditeljima. Počeo je da razmišlja da se vrati Bogu. Sveti Duh je radio na njegovom srcu.

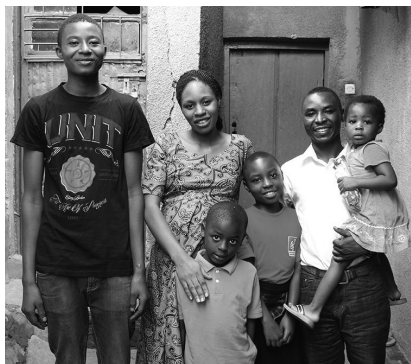
Džesika je nastavila da se moli. I svake sedmice je molećivo govorila: „Molim te, tata, hajde sa mnom u subotu u crkvu.“ Ali bi njegov odgovor uvek bio: „Ne sada.“

Stvari su postajale sve teže za njenog oca. Izgubio je posao. Onda su ga lopovi opljačkali. Više nije znao šta da radi. I tada se setio Boga.

Upućen poziv na vreme

Jednog dana, dve žene iz Adventističke crkve došle su da posete Džesikinu porodicu. One su pozvale Džesikine roditelje na evangelizaciju koja se odvijala u crkvi. Džesika je bila presrećna kada su njeni roditelji prihvatili poziv!

Džesikini roditelji su uživali u muzici i biblijskim prezentacijama. Kada je propovednik počeo da priča o ljudima koji su napustili Boga i koji su sada tužni, Džesikin tata je imao osećaj da priča baš o njemu.

Na kraju propovedi pastor je uputio poziv da oni koji žele da se krste izađu napred. Džesika je bila presrećna kada je njen otac istupio napred! Nedugo zatim, i njena majka je odlučila da se krsti.

Džesika je bila veoma srećna što su joj se roditelji krstili, ali ona je želela i da ostatak njene porodice primi Isusa u srce.

Tako je ona počela da govori i svojim ostalim rođacima o moćnom Bogu, i pozvala ih da dođu u crkvu. Ubrzo je osmoro ljudi bilo kršteno!

Sada su Džesika i njena porodica srećni! „Mi smo srećni i slavimo Boga zbog novog života koji imamo“, kaže njen otac.

Činjenice:

- Ruanda je jedna od najmanjih zemalja na svetu, njena veličina iznosi svega 26.338 km². Ima negde oko 11 miliona stanovnika, i jedna je od najgušće nastanjenih zemalja. Misija na Kukovim ostrvima uspostavljena je 1892.
- Ruanda je jedna od tri zemlje u kojoj se mogu videti planinske gorile.
- Ruanda je takođe poznata i pod imenom „Zemlja sa hiljadu brda“.

Ruanda / 9. juli
Modarena

SPAEN OD SOTONE

Dečaci i devojčice, možda se sećate biblijskog događaja o majci koja je došla da traži pomoć od Isusa jer je njena ćerka bila opsednuta zlim duhom. O tom događaju možete čitati u Mateju 15,22-28. Još jedan sličan događaj nalazimo u Marku 9,17-25, gde otac moli Isusa da pomogne njegovom sinu koji je opsednut demonom.

Naša današnja priča je slična ovim događajima iz Biblije. Danas ćemo govoriti o dečaku koji je bio opsednut demonima i o njegovoj majci koja se molila za njega.

Kontrolisan od strane demona

Modarena, njegova majka gospođa Aziz i mlađi brat Dino žive u Kigali u Ruandi. Kada je Modarena imao 9 godina, snašli su ga strašni problemi. Noću nije mogao da spava, i nije mogao da jede. Počeo je da čuje i vidi stvari koje niko drugi nije mogao. U pokušaju da se bori protiv toga, lomio je mnoge stvari. Bio je mnogo jači nego što bi dečak u njegovom uzrastu trebalo da bude. To je bilo zato što su demoni ušli u njega i kontrolisali ga.

Gospođa Aziz ga je vodila kod lekara u bolnicu, ali tamo nisu mogli da mu pomognu. Nisu znali šta je to sa njim.

Ponekad bi demoni oslepeli Modarena na nekoliko dana, a ponekad bi ga udarali ili ga naterali da padne. Gospođa Aziz je plakala jer je volela svog sina i želela da mu bude dobro.

Onda je odlučila da se moli Isusu. Ona se molila i molila da demoni napuste njenog sina i da on bude dobro.

Sila molitve

Modarena je mogao da oseti kako se njegova majka moli za njega, ali svaki put kada bi upotrebila Isusovo ime, demoni bi ga naterali da prekrije uši da ne čuje. Ali gospođa Aziz je nastavila da se moli. Njegov mlađi brat Dino se takođe molio za njega.

Malo-pomalo Modareni je bilo bolje, ali bi se ponekad demoni vratili i onda bi se on razboleo i bio vrlo uplašen.

Gospođa Aziz se setila biblijskog događaja kada učenici nisu mogli da pomognu dečaku, ali je Isus isterao demone. Kada su učenici pitali Isusa zašto oni nisu mogli da isteraju demone, On im je rekao: „Ovaj se rod ničim ne može isterati do molitvom i postom.“ (Marko 9,29)

Molitva i post

Gospođa Aziz je znala šta treba da radi. Odlučila je da posti (da ništa ne jede) i da se moli tri dana. Tokom tog perioda približila se Isusu. Molila se: „Bože, želim da ti priđem što bliže. Hoću da budem blizu Tebe i više nego što mogu da zamislim. Želim da ti kažem svoj problem, a znam da Ti imaš rešenje.“

Gospođa Aziz je sa sobom imala malu svesku u kojoj je zapisivala sve svoje probleme, i Bog joj je za svaki problem davao odgovor, jedan

po jedan. Bog joj je pokazao odgovore u Bibliji. I dok je gospođa Aziz nastavila da se moli, videla je kako se jedan po jedan problem uklanja. Tako se uverila da će Isus izlečiti njenog sina.

Počela je da uči sina da izgovara ime „Isus“ a zatim ga je naučila kako da se moli. Uskoro su svi demoni napustili Modarena i on je bio potpuno dobro. Isus ga je izlečio!

Modarena sada ima 14 godina i dečiji je vođa u crkvi. On kaže da je veoma bitno da deca znaju kako da se mole. On im govori: „Možete se moliti Isusu u vezi sa vašim problemima. Recite mu svaki problem, i On će vam pomoći. Molite se na početku svakog dana i zatražite od Isusa pomoć za sve sa čime ćete se suočiti. Verujte u Boga jer je On stvaran.“

Misionski kutak:

- Misija Ruandske unije je deo Istočno-centralne afričke divizije.
- U Ruandi ima 645.048 adventista koji održavaju bogoslužnja u 1.713 crkava.
- Adventistički univerzitet u centralnoj Africi je otvorio medicinsku školu na svom kampusu u Ruandi. Naši darovi trinaeste subote pomoći će za izgradnju kafeterije i spavaonica za tamošnje studente.

Šareni pasulj i krompir

2 šolje ocedenog šarenog pasulja, prethodno potopljenog ili

4 šolje šarenog pasulja iz konzerve

2 velika krompira, iseckana

2 drške celera /ili manji koren/, iseckano

1 kašičica soli

1 luk, sitno iseckan

4 kašike ulja od kikirikija

Uputstva:

Stavite pasulj u vodu tako da ogrezne i neka proključa; smanjite temperaturu i završite sa kuvanjem kada pasulj postane mekan. Do-

dajte iseckan krompir, celer i so, i dovoljno vode da sve to prekrije. Kuvajte na niskoj temperaturi dok krompir ne bude skoro gotov. Proinstajte luk u tiganju. Koristeći kašiku sa prorezima, dodajte luku pasulj i krompir i promešajte. Time prelijte pirinač /rižu/. Ovo je dovoljno za 8 porcija.

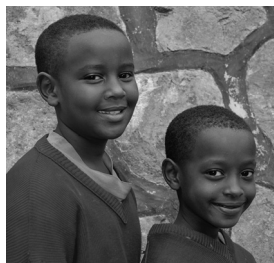
**Ruanda / 16. juli
Nataša i Čeriti**

PORODIČNI POSAO

Čeriti i Nataša su sestre i žive u Ruandi u istočnoj Africi (pokažite Ruandu na karti). Za Čeriti i Natašu, deljenje Božje ljubavi sa drugima je porodični posao. Svi su uključeni.

Čeriti ima 10 godina. Seća se kako je doživela saobraćajnu nesreću i samo par sekundi posle toga zamalo da je udari auto dok je ležala ošamućena na putu. „Čim pomislim na dan kada sam mogla umreti“, kaže ona, „želim da pričam drugima o Isusu.“

I ona to radi. Tokom odmora u školi Čeriti priča svojim drugovima o velikim delima koja je Isus učinio, kako se to kaže u Bibliji, i objašnjava im da On može učiniti velike stvari i u njihovom životu. Ona im govori da je Isus njen Spasitelj i poziva ih da dopuste da Isus postane i njihov Spasitelj. Zatim ih pozove da pođu sa njom i njenom porodicom u crkvu.

Čeriti je srećna kada njeni prijatelji dođu u crkvu. „Upoznam ih sa učiteljima i drugom decom, tako da se osećaju prijatno. Ja im i ispričam lekciju za subotnu školu tako da znaju o čemu se radi“, kaže ona. „To im pomaže da se osećaju kao deo razreda.“

Paulina deli radosnu vest

Jedna devojčica koju je Čeriti pozvala zove se Paulina. Pre nekoliko meseci Paulina je pozvala svoju majku da pođe sa njom u crkvu.

Čeritina majka je sa Paulininom majkom razgovarala o Bogu, i to je pomoglo Paulininoj mami da se odluči da služi Bogu. Sada je Paulinina majka redovna u crkvi. Ona proučava Bibliju i pronalazi odgovore na svoja pitanja u vezi sa Bogom.

Nedavno je Paulinina majka zamolila Čeritinog oca da pozove Paulininog oca da dođe u crkvu. Dva oca su nekoliko puta razgovarala telefonom. „Cela porodica je uključena u iznošenje istine o Božjoj ljubavi mojoj prijateljici i njenoj porodici“, kaže Čeriti. „Moj tata razgovara sa Paulininim ocem o suboti i šta ona znači. Paulinin otac je rekao mom tati da će jednom doći sa Paulinom u crkvu. Ja se molim za Paulinu i njenu porodicu. Znam koliko je meni bitno to što moja porodica voli Boga i što ga obožavamo kao porodica. A to isto želim i mojoj drugarici.“

Nataša govori o svojoj veri

Nataša je Čeritina mlađa sestra. Ona je odlučna u tome da ne izostane kada je u pitanju deljenje Božje ljubavi sa drugima.

„Ja govorim svojim prijateljima u školi o Isusu“, kaže Nataša. „Pozivam ih da dođu u crkvu sa mnom. Ako kažu da žele da dođu, onda zamolim mamu da od njihovih roditelja zatraži dozvolu. Ako žive u komšiluku, onda ih sve povedemo u crkvu. Ponekad moji prijatelji provedu celu subotu sa nama.“

Do sada je četvoro Natašinih prijatelja došlo u crkvu sa svojim porodicama. Nataša poziva i svoje rođake, i oni dolaze. „Njihov tata je bio u crkvi, ali njihova mama još nije“, kaže Nataša. „Molimo se za njih i njihove roditelje. Mi želimo da oni zajedno obožavaju Isusa.“

Porodični posao

Čeritini i Natašini roditelji su srećni što njihove devojčice pozivaju svoje prijatelje u crkvu.

Oni žele da njihovi prijatelji i rodbina nauče o Bogu i da zavole Isusa. „Želim da moji prijatelji budu sa mnom na nebu kada Isus dođe“, kaže Nataša. „Želela bih da danas podstaknem decu u subotnoj školi da pozovu svoje prijatelje subotnu školu“, dodaje ona. „Na taj način će još više dece saznati o Isusu.“

Čeriti se slaže. „Deca širom sveta mogu da pozovu svoje prijatelje u subotnu školu, i na taj način mogu podeliti Božju ljubav sa mnogom

decom. Bog želi da oni svima koje sretnu govore o Njegovoj ljubavi. Pozovite svoje prijatelje da dođu u crkvu. Iznenadićete se. Možda će doći – i povesti sa sobom i svoje porodice.“

Dečaci i devojčice, hajde da podelimo Božju ljubav sa nekim ove sedmice; pokušajte da pozovete nekoga da dođe u subotnu školu sledeće sedmice. To je jedan od načina na koji možete kazati svetu da ih Isus voli.

Burundi / 23. juli
Rozet i Larisa

LAKO JE!

Larisa i Rozeta žive u maloj državi Burundi u istočnoj Africi. (Pronađite Burundi na karti.) Larisa ima 8 godina a Rozeta 7. Devojkice žive jedna drugoj u komšiluku i najbolje su drugarice.

Larisin poziv

Larisa i njena porodica su adventisti. Jednoga dana, dok su se devojkice igrale, Larisina majka pozvala je ćerku da uđe u kuću radi porodičnog bogoslužjenja. Larisa je pogledala u Rozetu i rekla: „Hajde, vreme je za bogoslužjenje!“ Rozeta je ušla sa Larisom u kuću. Porodica je pevala o Isusu, a onda je majka čitala priče iz Biblije i svi su se molili.

„Meni se sviđa Larisino porodično bogoslužjenje,“ izjavila je Rozeta. „Moja porodica to ne radi, a ja želim da ponovo imam bogoslužjenje sa Larisinom porodicom.“

Dođi u subotnu školu

„Onda me je Larisa pozvala da dođem u subotnu školu“, objašnjava Rozeta. „Ispričala sam svojim roditeljima o porodičnom bogoslužjenju kod Larise. Rekla sam im da me je Larisa pozvala da idem u subotnu

školu sa njom. Jako se radujem što su pristali i dali mi dopuštenje. Ja volim subotnu školu!“

Rozeta sa Larisom dolazi u crkvu već tri godine. „Stvarno volim subotnu školu“, kaže Rozeta. „Volim pesme koje pevamo i priče iz Biblije. Učimo i biblijske tekstove napamet, i ja ih rado učim.“

Rozeta često govori svojoj majci o tome šta je učila u subotnoj školi. Ponekad joj izrecituje biblijski tekst koji je naučila napamet, a ponekad joj otpeva pesmu naučenu u crkvi. Njena majka pažljivo sluša kad joj Rozeta govori o interesantnim stvarima u subotnoj školi. Rozeta takođe voli bogoslužjenje posle subotne škole.

Rozetin poziv

Jednoga dana Rozeta je pozvala svoje roditelje da pođu s njom u crkvu. Isprva nisu hteli, ali je Rozeta bila uporna u svojim pozivima. „Molim vas, samo jednom“, molila ih je. I napokon, Rozetina majka se složila da pođe sa njom u subotnu školu.

Rozeta je bila presrećna! „Jako sam srećna što i ti ideš, mama“, rekla je Rozeta. „Volela bih da stalno ideš sa mnom.“

Rozetina majka nije mogla uvek da dolazi jer je pohađala neke časove. Ali kada nije imala nastavu, išla bi sa svojom ćerkom u crkvu. Kada je završila sa nastavom u subotu, mogla je češće da dolazi.

Zajednička molitva

Rozeta je želela da se njena porodica moli zajedno kao što to čini Larisina porodica. I kada je Rozetina mama počela da odlazi u druge adventističke porodice na bogoslužjenja, i Rozeta bi išla sa njom.

Rozeta je saznala da njeni roditelji žele da imaju bebu. Tako je počela da se moli za bebu. Nekoliko meseci kasnije saznala je da joj je majka trudna.

A onda je majka imala još jedno iznenađenje za Rozetu. Odlučila je da se krsti. Rozeta je bila presrećna!

Molitva za oca

Rozetin otac ne ide u crkvu sa njima, ali je zadovoljan što ostatak porodice ide u crkvu. Rozeta zna šta treba da radi. Počela je da se moli da i njen tata dolazi na bogoslužjenja subotom. A onda ga je pozvala da pođe sa njima u crkvu. Ona želi da njena cela porodica bude deo Božje

porodice, baš kao Larisina. „Ja želim da moja porodica ima bogoslužnja kao Larisina porodica“, kaže Rozeta. „Možda ću početi sama da vodim bogoslužnje!“

Lako je!

Larisa je rekla da joj je bilo lako da pozove svoju najbolju drugaricu da postane prijatelj sa Isusom. Larisa želi da i druga deca pozivaju svoje prijatelje u subotnu školu kako bi i oni naučili da vole Boga. „Prvo se molite za njih“, kaže ona. „Zatim ih pozovite. Ako kažu da, odlično. A ako kažu ne, možete nastaviti da se molite za njih i da ih pozivate da pođu sa vama u crkvu. Jednog dana će im biti drago što ste ih pozvali.“

Rozeti je drago što ju je Larisa pozvala u crkvu. Sada Rozeta razmišlja da pozove jednu od svojih školskih drugarica u crkvu. Nakon svega, to je ono što misionari rade.

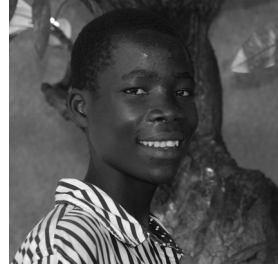
Činjenice:

- **Burundi je mala država** u istočno-centralnoj Africi. Nalazi se istočno od Demokratske Republike Kongo, zapadno od Tanzanije i južno od Ruande.
- Iako je jedna od najmanjih afričkih zemalja ima brojnu populaciju u odnosu na svoju veličinu – 10.1 milion ljudi. Međutim, većina ljudi živi u malim selima gde uzgajaju stoku.
- Glavni grad je Budžumbura, koji se nalazi na zapadu Burundija, duž obale jezera Tanganjika. U njemu živi oko 750.000 ljudi.

JA SE NE STIDIM

Lojson živi u brdima izvan glavnog grada Burundija. (Pronađite Burundi na karti.) Otkad se rodio, njegovi roditelji su učili decu da se mole i upotrebljavaju svoje talente za Boga. Lojson i njegova starija sestra uživaju da pevaju u crkvi, a ponekad idu sa svojim ocem kod suseda i pričaju im o Božjoj ljubavi. Neki ljudi im zahvale što su došli, ali neki ne žele ništa da čuju o Bogu. Ali, Lojson je odlučio da je veoma bitno da govori ljudima o Isusu, čak i ako Ga oni ne prihvate za svog Spasitelja.

Širenje Reči

Lojson govori o svojoj veri svojim drugarima iz razreda i poziva ih u crkvu. „Danas sam doveo tri prijatelja u crkvu“, kaže on. „Jednom drugom prilikom i neki drugi dečaci došli su sa mnom.“

Lojsonovi roditelji imaju bogoslužjenje u crkvi u blizini kuće, ali Lojson voli crkvu u glavnom gradu. Tako on sa svojim prijateljima pešači 45 minuta do crkve. Dečacima ne smeta duga šetnja. „Neki od mojih drugova misle da je čudno što idemo subotom na bogoslužjenje a ne nedeljom,“ kaže Lojson. „I tako, dok pešačimo, ja im objašnjavam razlike između crkava. Iznosim im ono što mislim da Isus želi da znaju. A onda, u povratku, razgovaramo o onome što smo toga dana naučili u crkvi.“

Jedan od Lojsonovih drugova se priključio dečijem crkvenom horu. Ali njegovi roditelji nisu bili zadovoljni što on ide u crkvu subotom. Rekli su mu da će, ukoliko nastavi da ide u crkvu sa Lojsonom, morati da pronađe drugo mesto za život. Tako je dečak živeo sa Lojsonovom porodicom dve sedmice. A onda su mu jednog dana njegovi roditelji saopštili da može da se vrati kući i obećali da će mu dopustiti

da ide u crkvu. Lojsonov prijatelj voli Isusa i ne želi da ga bilo ko ili bilo šta spreči da odlazi na bogoslužnje subotom.

Ne odstupati od subote

Nekolicina od adventističke dece ide sa Lojsonom u školu. Predstojali su im državni ispiti koji će odrediti ko može da pređe u sedmi razred. Učitelji su držali dodatnu nastavu subotom kako bi pomogli učenicima da se pripreme za ispit. Deca su kazala učitelju da je njima bitnije da slave Boga na bogoslužnju nego da toga dana idu u školu. Iako su učitelji i direktor mogli da učenicima koji ne dolaze subotom na nastavu otežaju život, deca hvale Boga što ih do sada učitelj razume i dozvoljava im da izostanu subotom sa nastave. Ponekad ih prijatelji pitaju: „Zašto subotom ne dolazite u školu? Možete da idete u crkvu posle nastave.“ Lojson pokušava da im objasni važnost poslušnosti prema Božjem zakonu.

Ne stidi se

„Ja se ne stidim da govorim drugima o svojoj veri“, kaže Lojson. „Ja ću pričati svojim prijateljima o Bogu, čak i ako mi se smeju.“ Lojson je misionar. I mi možemo biti misionari tako što ćemo svojim prijateljima govoriti koliko volimo Isusa i tako što ćemo ih pozvati na bogoslužnje. Da li ćeš i ti biti misionar ove sedmice?

Misionski kutak:

- Oko dve trećine ljudi u Burundiju su hrišćani, većinom rimokatolici. Jedna trećina sledi tradicionalna afrička verovanja i obožava duhove.
- Burundi ima 19.138 adventista u odnosu na populaciju od 10.483.000.
- Većina adventista živi u selima gde uzgajaju stoku.

Kirundi jezik

Navedeni su neki izrazi na kirundi jeziku, tradicionalnom jeziku Burundija. Samoglasnici se izgovaraju na sledeći način: *ah* kao

a, *ai* kao aj; *ay* kao e; *ee* kao i; *eh* kao e; *oh* kao o; *oo* kao u; *uh* kao a. Naglašeni slogovi su ispisani velikim slovima.

Izraz	Kako se piše	Izgovor
Srećna subota	Isabato nziza	EE-sah-bah-toh n'zee-zah
Dobrodošli	Kaze	KAH-zeh
Dobro jutro	Bgakeye	b'wak-AY-eh
Dobar dan	Mwiriwe	m'weh-REE-weh
Hvala ti	Urakoze	ooh-rah-KOH-zeh
Nema na čemu	Murakoze gushima	mooh-rah-KAH-zah gu-SHE-meh
Da	Ego	EH-goh
Ne	Oya	OH-yah
Doviđenja	N'agasaga	n'a-ga-SA-ga

**Burundi / 6. avgust
Bela**

DRAGOCENA SUBOTA

Današnja priča nam stiže iz Budžumbura, glavnog grada Burundija.

Još od detinjstva su Belu njeni roditelji učili da voli Boga i Subotu. Ali kada je počela da ide u školu, shvatila je da ne vole svi Boga i Subotu kao ona.

Belina škola ima nastavu 6 dana u sedmici od ponedeljka do subote. Svaki put na početku školske godine, roditelji joj pomažu da objasni nastavnicima da ona subotom ide na bogosluženja i da zbog toga neće biti u školi.

Stajati sam

Belin učitelj iz prvog i drugog razreda dozvolio je da Bela odsustvuje subotom, ali joj je učiteljica iz trećeg razreda rekla da ona neće biti odgovorna za testove koje će Bela zbog toga propustiti.

Bela je to prenela svojim roditeljima, i oni su onda porazgovarali sa direktorom škole. Direktor im je rekao da je sve do učitelja, da li će dopustiti Beli da bude odsutna ili ne. Belini roditelji su počeli usrdno da se mole za ovaj problem, i konačno se učiteljica složila da testove koji se rade subotom Bela radi ponedjeljkom.

Subotom su imali samo pola normalnog školskog dana, i učitelji bi uvek davala kontrolne da vide koliko su deca razumela ono što su učili tokom sedmice. Tako su svake subote imali kontrolni, a svakog ponedjeljka Bela je morala da uradi te kontrolne rano ujutru ili tokom odmora.

Drugi učenici su zapazili nezadovoljstvo koje je učiteljica ispoljavala zato što Bela odsustvuje iz škole subotom. Počeli su da joj se rugaju, a neki su joj rekli da je lenja jer ne dolazi subotom u školu. Bela se često osećala usamljenom u svom pokušaju da poštuje Subotu, ali porodica ju je podržavala i govoreći joj da je važnije pokoravati se Bogu nego čoveku.

Bela i njena porodica počeli su da se mole da ona pređe u školu koju nije trebalo pohađati subotom. Bela je naporno učila da bi dobila dobre ocene i najvišu ocenu na testu; i kada su deca polagala državne ispite, ona je imala dovoljno dobre ocene da sama da izabere u koju će školu ići. Podnela je molbu da je prime u školu u kojoj se časovi nisu održavali subotom.

Dragocena subota

„Subota mi je postala dragocenija jer sam morala da se borim za nju“, kaže Bela. „Ohrabrujem decu da budu poslušna i verna Bogu. Da poštuju Njegovu volju i zakon, čak i ako vam oni koji vas okružuju to otežavaju. To što sam ostala verna pružilo mi je priliku da podelim svoju veru sa drugima i da im pokažem kako će Bog naći načina da pomogne onima koji Mu veruju.“

Bela je u pravu. Kada mi poštuju Boga u malim ili velikim stvarima, On nam pomaže. Pri tom drugi vide našu odanost i možda će baš zbog toga poželeti da i sami poštuju Boga.

Činjenice:

- Iako su kirundi i francuski glavni jezici Burundija, svahili se takođe često upotrebljava širom zemlje.
- Na početku 20.veka Burundijom i Ruandom vladali su Nemci i Belgijanci, i tada je ova zemlja bil poznata kao Ruanda-Urundi.
- Burundi i Ruanda su dobili svoju nezavisnost 1. jula 1962.

Svahili jezik

Svahili jezik upotrebljava oko 45 miliona ljudi u istočnoj i centralnoj Africi. Samoglasnici su *a* kao a, *e* kao e, *i* kao i, *o* kao o i *u* kao u (a piše se oo). Naglašeni slogovi su ispisani velikim slovima.

Izrazi	Kako	Izgovor
Zdravo	Jambo	JAHM-boh
Dobro jutro	Shikamoo	shee-KAH-moo
Kako si?	Habari gani	hah-BAH-ree gah-nee
Dobro, hvala.	Sijambo asante	see-JAHM-boh ah-SAHN-teh
Ja se zovem ____	Jina langu ni ____	JEE-nah LAHN-goo nee
Kako se ti zoveš?	Jina lako ni nani?	JEE-nah LAH-koh nee NAH-nee
Da	Ndiyo	n=DEE-yoh
Ne	Hapana	hah-PAH-nah
Molim	Tafadhali	tah-fahd-HAH-lee
Hvala	Ahsante	ah-SAHN-teh SAH-nah
Dobrodošo	Karibu	kah-REE-boo
Doviđenja (jednoj osobi)	Kwa heri	kwah HEH-ree
Doviđenja (za više ljudi)	Kwa herini	kwah heh-REE-nee

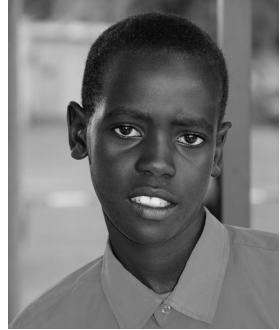
Južni Sudan / 13. avgust Majkl

„ŽELIM DA IM KAŽEM“

Majkl i njegova porodice žive u Južnom Sudanu, zemlji u istočnoj Africi (pokažite na karti Južni Sudan). To područje je neka- da bilo deo Sudana, ali je 2011. postalo posebna država. U ovom delu zemlje se, naža- lost, još uvek događaju nemiri.

Život je veoma težak za ljude koji žive u Južnom Sudanu. Mnoga deca su gladna svakoga dana. Mnogi ljudi su zabrinuti zbog stalnih nemira kojima su izloženi.

Ali, uprkos tim problemima, Bog radi u ovoj zemlji. U Južnom Sudanu ima preko 24.000 adventista, i svake godine sve više i više ljudi postaju članovi Adventističke crkve.

Nada u Isusu

Majkl i njegovi roditelji su adventisti. Oni žive u glavnom gradu Jubi, i žele da svoju nadu koju imaju u Isusa podele sa drugima. Majkl ima 12 godina i voli da priča drugima o Bogu i Bibliji.

„Neki ljudi ne znaju za Bibliju, i zato im pričam o njoj“, kaže on. „Želim da im kažem da ih Isus voli, i da oni mogu da zavole Isusa.“

Majkl uživa da deci i odraslima iznosi biblijske priče, kao što je priča o Josifu. On im isdto tako govori da je Isus umro na krstu zbog njihovih greha. „Da On nije umro za nas“, kaže Majkl „ mi ne bismo ništa znali o Bogu.“

Kada Majkl priča deci i odraslima da će Isus ponovo doći da ih odvede na nebo, oni su veoma srećni što čuju ovako divnu vest! Majkl ih ohrabruje da čitaju Bibliju i da se mole svakoga dana.

Učenje tokom porodičnog bogoslužnja

„Moj otac i majka me uče tokom jutarnjeg i večernjeg bogoslužnja kod kuće“, kaže Majkl. „Kada imamo jutarnje bogoslužnje, čitamo Bibliju, i onda nas uče kako da se molimo. Uveče, pre nego što legnemo u krevet čitamo ponovo Bibliju i zatim sve svi molimo. Volimo da pevamo pesme kao što je „Slava Gospodu!“

Iako uživa u propovedanju, Majkl ne planira da bude propovednik. On želi da postane inženjer kada poraste i da podiže zgrade. Ali, planira da nastavi da deli istinu o Bogu sa drugim ljudima.

Podeli svoju veru sa drugima

Ne moraš biti propovednik da bi propovedao ili delio istinu sa drugima. Čak ne moraš da budeš ni odrastao. Mnoga deca i mladi ljudi širom sveta govore drugima o svojoj veri. I ti to možeš! Zašto se sada ne biste pomolili Isusu da vam pokaže na koji način možete da podelite svoju veru sa drugima.

I setite se da se molite za Majkla i drugu decu i mlade ljude koji žive u Južnom Sudanu. Vaš dar trinaeste subote pomoći će toj deci da dobiju svoju zgradu gde će moći da se okupljaju za subotnu školu, sastanke izviđača i druge aktivnosti. Trenutno se sastaju pod drvećem. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

RECEPT:

Južnosudanska crvena riža

8 ½ šolja brašna od crvene riže

2 kašike ulja

UPUTSTVA:

Treba ostaviti da odstoji preko noći.

U veliku činiju staviti jednu šolju brašna. Dodajte 5 šolja vode i pomešajte tako da dobijete gustu smesu. Prekrijte krpom i ostavite da odstoji preko noći na sobnoj temperaturi. Dodajte preostalo brašno smesi, uzimajte po punu šaku brašna i trljajte oko 20 minuta ili dok sve ne pretvori u mrvice. Zagrejte ulje u velikom tiganju na srednjoj temperaturi, dodajte 2 šolje mrvica od brašna crvene riže i kuvajte 3 minuta ili dok ne potamne. Dodajte 1/3 šolje vode ili više ako treba, dok sve ne postane vlažno, i kuvajte još 2 minuta ili dok ne omekša.

Prebacite to u činiju i onda ponovite sa više ulja i preostalim mrvicama crvene riže. Služite preko kuvanog povrća, sa jogurtom.

Napomena: Brašno od crvene riže se može naći u afričkim prodavnicama hrane. Ako to ne nađete kod vas, umesto toga stavite brašno od crvenog prosa.

Južni Sudan / 20. avgust Gospodin Viktor i Šamah

VERNA PORODICA

Prošle sedmice smo čitali o Majklu i njegovoj porodici koji žive u Južnom Sudanu. Možda se sećate koliko Majkl voli da govori drugima o Isusu. U današnjoj priči saznaćemo kako je Majkl ov otac pomogao gospodinu i gospođi Viktor da nauče nešto više o Bogu.

Gospodin Viktor je odrastao u kući gde je otac bio alkoholičar. Njegov otac je mislio da mu se neće desiti ništa loše iako pije. Ali jednog dana ozbiljno se razboleo i umro.

Jasan glas

Kada je porastao, gospodin Viktor je takođe pio alkohol, i jednog dana se i on razboleo. A onda je čuo jasan glas koji mu govori da će, ako ne prestane da pije, završiti kao i njegov otac. Odlučio je da će prestati da pije alkohol. „Tog dana je Bog počeo da deluje u mom životu“, seća se on.

Gospodin Viktor je počeo da gleda hrišćansku televiziju i uživao u programu. U to vreme srećo je i jednu damu po imenu Vera, i oni su se venčali. Gospodin i gospođa Viktor radosno su očekivali da dobiju bebu. Čekali su i čekali, ali dece nije bilo. Bili su jako žalosni i odlučili da čitaju Bibliju. Nadali su se da će im Bog pomoći, i jeste. Čitali su o mnogim ljudima u Bibliji koji su želeli decu – kao što su Avram i Sara,

i Ana koja se molila za dete i dobila Samuila. Gospodin i gospođa Viktor su odlučili da počnu da se mole Bogu da im podari dete.

Srećna vremena

Otprilike u to vreme je gospodin Viktor upoznao Majklovog oca. On ih je upitao da li bi voleli da zajedno sa njim proučavaju Bibliju, i oni su rekli: „Da“. Bili su veoma srećni što su sada dobili nekoga kome mogu postavljati pitanja i ko će im davati odgovore iz Biblije. Nakon proučavanja Biblije sa Majklovim ocem, gospodin i gospođa Viktor su bili kršteni u adventističkoj crkvi u Jubi.

A onda se još nešto dogodilo – rodila se beba u porodici Viktor. Nazvali su je Šamah. Zatim su se rodile dve bliznakinje! A nakon nekog vremena rodila se još jedna beba koju su nazvali Fejt (Vera).

Viktorovi su bili jako srećni. Svake večeri pre nego što odu u krevet, porodica ima svoje bogoslužjenje. Oni uživaju da zajedno pevaju himne, slušaju biblijske priče i da se zajedno mole.

Omiljena Biblijska priča

Posle izvesnog vremena gospođa Viktor je očekivala još jednu bebu. Ali ovog puta se dogodilo nešto tužno. Kada je gospođa Viktor otišla u bolnicu da se porodi, dogodio se problem i majka je umrla.

Naravno, gospodin Viktor i njegova deca su bili jako tužni. Ali su sačuvali svoju veru u Isusa i raduju se Njegovom povratku.

„Moja omiljena biblijska priča je Isusovo vaskrsenje iz mrtvih“, kaže Šamah, koja sada ima 12 godina. „Otac mi je rekao da će Isus, kada bude došao, probuditi majku i da će nas sve zajedno odvesti na nebo sa sobom!“

Svake večeri se porodica Viktor i dalje okuplja na porodično bogoslužjenje i pevanje, čitaju Bibliju i mole se. I svake subote su srećni što idu u subotnu školu. Ponekad, međutim, Šamah i njene sestre, kao i mnoga deca, ne mogu da imaju subotnu školu zbog kiše. Jedino mesto gde mogu da održe subotnu školu je ispod drveta. Kada pada kiša, sve postane jako blatnjavo.

Ovog tromesečja imamo predivnu priliku da pomognemo deci iz Džube. Deo našeg trinaestog dara će pomoći da se izgradi „Zaklon za jaganjce“. To će biti posebna zgrada koju će deca koristiti za sastanke subotne škole, i izviđača. Molim vas da se setite da ponesete svoje

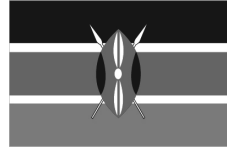

U Južnom Sudanu se deca sastaju ispod drveta kako bi imala subotnu školu.

misionske darove kako bi pomogli Šamah i mnogoj deci koja žive u Džubi, Južnom Sudanu. Hvala vam!

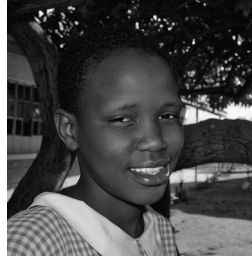
Činjenice:

- Južni Sudan je jedna od najmlađih država na svetu, nastala je 2011.
- Južni Sudan je jedna od afričkih zemalja sa ogromnom lingvističkom raznovrsnošću. Ona ima nekoliko stotina jezičkih grupa.
- U Južnom Sudanu su uglavnom hrišćani, dok u severnom Sudanu preovladava Islamski zakon.

BEG KA NADI, prvi deo

Današnja priča nam dolazi iz Kenije (pokažite Keniju na karti). „Gepard!“ - Šinai je knu. „Brzo! Sakrij se ispod kreveta!“ Namu je gurnuo svoju mlađu sestru ispod kreveta u njihovoj kućici od blata. Mala Naeku se stisla uz hrapav zid. Krevet napravljen od par dasaka i kavrle kože kao prostirke nije bio neki zaklon, i deca su drhtala od straha kada su čula geparde u blizini kolibe.

Deca su zaspala ispod kreveta, a gepardi su otišli. Kada se Naeku probudila sledećeg jutra, otpuzala je da svog brata ispod kreveta, drhteći. Njena tanka majica nije mogla da otkloni jutarnju hladnoću. Stomak joj je krčao, ali je znala da u kući nema hrane.

Šinai i Naeku su Masai. Masai je pleme ljudi koji žive u južnom delu Kenije i severnoj Tanzaniji. Život za Masai ljude nije nikada lak.

Šinai i Naeku žive u maloj kolibi koja se zove manjata, u preriji u južnoj Keniji. Otkada je njihova majka umrla na porođaju, njihov otac je često odlazio i ostavljao decu same po nekoliko dana dok je pokušavao da uguši tugu u alkoholu. Deca su plakala jer su bila gladna i susedi bi im ponekad donosili malo kravljeg mleka.

Naekuina nova škola

A onda jednog dana, kada je Naeku imala 5 godina, neki čovek je došao da popriča sa njenim ocem. Pričali su dugo. Onda je otac pozvao Naeku da izađe iz senke kolibe i rekao joj je: „Idi sa ovim čovekom. On će te odvesti u školu.“

Naeku je poslušno pratila čoveka do vozila. Pitala se šta će se dogoditi sa njom, ali je bila previše uplašena da pita. Čovek je osenio njen strah pa joj je rekao: „Svideće ti se nova škola. Život će ti tamo biti lakši.“

Prašina se dizala dok je vozilo poskakivalo na neravnom putu. Naeku je bila gladna i žedna, ali se nije žalila. Uskoro su stigli na mesto

gde je bilo mnoštvo zgrada. Vozilo je stalo, i žena je izašla da ih pozdravi. Čovek je upoznao Naeku sa ženom, direktorkom škole. Mala devojčica je stidljivo iskoračila pognute glave da primi nežan dodir ove žene po svojoj glavi, što je uobičajeni pozdrav u toj kulturi. Onda ju je direktorka nežno pozvala da dođe i vidi svoju novu kuću.

Nova iskustvai

Ušli su u veliku zgradu i našli se u velikoj sobi. Redovi kreveta su se nizali do zida i po sredini sobe. Ti kreveti nisu izgledali kao krevet koji je njen otac napravio od kravlje kože. Ovi kreveti su imali dušeke i mekane prekrivače! „Ovo je tvoj krevet“, rekla joj je žena uz osmeh. Mala devojčica je stavila svoje skromne stvari u kutiju i gurnula je ispod kreveta.

Zatim je sledila ženu do druge sobe gde je zatekla tanjir pun kuvane kasave, matoke i nešto zeleniša. Direktorka se nasmešila i klimnula glavom, Naoke je, onako izgladnela, sela i počela odmah da jede. Po prvi put nakon puno meseci njen stomak je bio pun.

Sledeće sedmice ćemo videti šta se dalje dogodilo Naekui u njenoj novoj školi.

Nastavi će se...

Činjenice:

- Masai su nomadi, stočari, koji žive u južnom delu Kenije i severnom delu Tanzanije. Njihova stoka je njihovo bogatstvo; oni se kreću od mesta do mesta da bi našli pašu za svoja stada. Često žene i devojčice ostaju iza dok muškarci i dečaci idu napred sa životinjama u potrazi za pašom.
- Većina Masai ljudi živi u malim kućama, takozvanim kralis ili bomas (svahili), napravljenim od sena i balege. Kralis ima otvor za vrata ali ne i vrata koja bi ih zaštitila od divljih životinja.

Gepard

Gepard je najbrža kopnena životinja na svetu. Može da trči i do 120 km na sat, na kraćim odstojanjima. Njihovo vitko telo sa dugim nogama građeno je za brzinu. Gepard se razlikuje od drugih velikih divljih mačaka po tome što je nešto manji, tačkastom krznu, malo

glavi i ušima, i prepoznatljivim „prugama suze“ koje se protežu od oka do nosa sa obe strane. Gepardi su ugrožena vrsta. Oni žive u afričkim zemljama: Namibiji, Bocvani, Keniji i Tanzaniji.

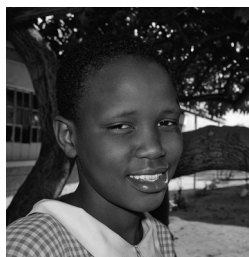
Kenija / 3. septembar Naeku

BEG KA NADI, drugi deo

*(Ukratko prepričajte šta se dogodilo u proš-
loj priči.)*

Direktorka je prošla sa Naeku preko dvorišta do druge zgrade. Naeku je mogla da čuje decu kako svi zajedno uče lekciju. Nije mogla dobro da razume šta su govorili. Ušli su u jednu prostoriju, i Naeku je stajala bosonoga dok ju je direktorka upoznavala sa njenim novim učiteljem i odeljenjem. Jednostavna zgrada od betosnkih blokova bila je ispunjena jednostavnim drvenim klupama i stolovima, ali Naeku nikada do tada nije videla tako nešto lepo!

Gorka samoća

Naeku se brzo navikla na svoj novi dom i raspored. Volela je školu i brzo je stigla drugu decu. Ali tokom noćne tišine često je obuzimao gorki osećaj samoće dok je razmišljala o svom bratu, koji je bio sam u porodičnoj kolibi, i maloj sestri koja je živela sa tetkom. Često bi plakala u tišini kada je mislila da je niko ne vidi. Ona je želela da i brat i sestra dođu da uče i imaju bolji život koji sada ona ima.

Nekau je volela svoju novu školu, gde je naučila da čita i piše i voli Boga. Ali su joj nedostajali brat i sestra. Tokom školskog raspusta, Naeki je bilo dozvoljeno da se vrati kući na tri dana. Bila je jako srećna što je videla svog brata i sestru; saznala je da i njen brat ide u školu. Međutim, on je morao da pešači puno sati svakog dana da bi došao do škole, i često je bio gladan.

Kako je saznavala sve više o Isusu, Naeku je shvatila da ona može da preda svoje brige Bogu. Počela je da traži od Boga da pomogne njenom bratu i sestri da imaju bolji život.

U to vreme je Naekin otac shvatio da ne može da se prikladno stara o svojoj deci. Dopustio je svom sinu da ide u drugu školu. A kada je Naekina mlađa sestra stigla u adventističku školu, Naekino srce zai-gralo je od radosti!

Zauzeta pomaganjem drugima

Naeku se seća kako je bila uplašena i delovala nostalgичno kada je prvi put došla u školu. Potrebno joj je bilo vreme da shvati da je škola njena nova kuća, gde je vole i štite. A kada bi nova devojčica došla u školu, Naeku joj je prijateljski pomogala da se uklopi u novi način života i rada. „Ja pokušavam da im pomognem jer se sećam koliko sam bila usamljena kada sam prvi put ovde došla“, kaže ona tiho.

Učenci se uče odgovornosti tako što peru svoju garderobu, održavaju kampus i staraju se o biljkama. A tokom jutarnjeg i večernjeg bogoslužjenja i tokom subote, deca uče o Isuu koji ih voli i koji im želi sve najbolje. Tako oni s vremenom zavole Isusa. „Jako sam srećna što me je Isus doveo u novu školu“, kaže stidljivo Naeku. „Ovde sam naučila da volim Isusa, i verujem da me On čuva. Sada znam da je upravo Isus sačuvao mene i mog brata i sestru od geparda kada sam bila mala.

Činjenice:

- U plemenu Masai devojčice se udaju sa 12 ili 13 godina, a ponekad i ranije. Kada se devojčica uda, njen muž ili njegova porodica plaćaju miraz od nekoliko grla stoke. Zbog toga se devojčica ceni po bogatstvu koje može doneti svojoj porodici.
- Mnogi Masai roditelji ne smatraju da je obrazovanje bitno za devojčice, tako da samo mali broj njih ide u školu. Otuda se devojčice često spasavaju ranog braka odlaskom u internat, na sigurno, gde će moći da uče. A kada roditelji uvide koliko je korisno što je njihova devojčica naučila da čita i piše, tek onda se slože da ona ostane u školi.

RECEPT

Pasulj sa karijem

- 450 g pasulja
- ½ kašičice muškarnog orašćića
- 4l gotove supe od povrća
- 1 kašika karija u prahu
- 1 veliki crni luk, iseckan
- soli po ukusu
- 1 šolja šargarepe, izrezane na kriške
- 1 šolja svežeg peršuna, iseckanog
- 1 konzerva paradajza, iscedenog i iseckanog

UPUTSTVA:

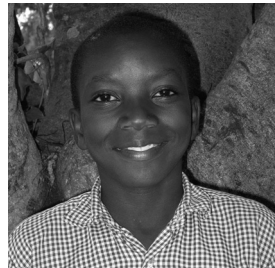
1. Operite pasulj i potopite ga preko noći.
2. Ocedite ga i stavite u veliku šerpu. Dodajte ostale sastojke i kuvajte dva sata.

Kenija / 10. septembar
Stiv

NOV PRIJATELJ ZA ISUSA

Stiv ima 12 godina. On živi u zapadnoj Keniji. Jednog dana je Stiv sa svojom porodicom hodao obalom reke i pri tom videli čoveka koji je sedeo ispred male kolibe. Izgledao je mlado, ali su njegova ramena bila spuštena kao kod starca. Moglo se, po njegovom izgledu, reći da je mnogo pio.

Novi pirjatelj

Stiv je saznao da se ovaj čovek zove Kibogo. Stiv je posećivao Kiboga kada je išao u šetnju obalom reke. Ponekad je Kibogo bio prijatelj

teljski nastrojen; ali ponekad, kada bi pio, njegovi postupci su plašili Stiva, koji je naučio da bude obazriv u takvim situacijama.

Jednog dana, tokom porodičnog bogoslužjenja, Stiv je rekao: „Mi bi trebalo da pomažemo siromašnima. Kibogo nema ništa osim onih rita koje nosi. Da li mu možemo dati neku garderobu?“

Majka i otac su se pogledali. Nisu imali puno para, ali su imali dom i odeću. „Da“, rekao je otac, „mislim da možemo da pronađemo nešto za Kiboga.“

Odeća za Kiboga

Majka i Stiv su pronašli majicu, pantalone, cipele i čarape za Kiboga u prodavnici. A onda su uveče otac i Stiv krenuli u šetnju pored reke i videli Kiboga kako sedi ispred kolibe. „Doneli smo ti nešto“, rekao je Stiv, dajući Kibogu kesu. „Nadam se da će ti odgovarati.“ Kibogo je otvorio kesu i izvukao majicu i pantalone.

„Hvala vam“, rekao je Kibogo tiho. „Zašto ste ovo uradili?“

„Tvoja odeća je poderana“, rekao je Stiv. „Želeo sam da imaš nešto novo.“ Stiv je sačekao minut dok je Kibogo isprobavao novu majicu. Odlično mu je odgovarala. „Znaš šta Kibogo“, kazao je Stiv, „ako prestaneš da piješ i pušiš, mogao bi da zaradiš novac i kupiš hranu i odeću za sebe.“

„Znam“, rekao je Kibogo. „Pokušao sam da prestanem, ali ne mogu. Previše je teško.“

Stiv i njegov tata su se pozdravili i krenuli kući. „Kako mu možemo pomoći da prestane da pije?“ - upitao je Stiv.

„Ne znam“, odgovorio je otac. „Možemo ga bodriti i možemo se moliti za njega. Ali Bog mora da uradi ostalo.“

„Da li mi možeš pomoći?“

Ponekad Stiv odnese tanjir hrane Kibogu. Često ga zatiče kako sluša radio izvan svoje kolibe. Jednoga dana, kada su Stiv i njegov otac stigli, Kibogo je bio uznemiren. Čuo je izveštaj na vestima da je nekoliko ljudi koji su pili lokalno pivo preminuli. „Ja samo to pijem!“ - rekao je Kibogo. „Ne želim da umrem. Šta da radim? Da li mi možete pomoći da prestanem da pijem?“ - molio ih je dok je držao bocu.

Stiv i njegov otac su skoro svakog dana posećivali Kiboga i hrabрили ga i molili se sa njim. „Dopusti Bogu da ti pomogne da prestaneš da piješ.“ Otac je isticao: „Samo ti Bog može pomoći da se oslobodiš te zavisnosti.“

Nova porodica

Stiv je pozvao Kiboga da dođe u crkvu, i jednog dana je pristao. Kada je stigao u crkvu, bio je dočekan dobrodošlicom. Tokom propovedi, Kibogo je ustao i rekao: „Ja sam pio mnogo godina, ali želim da mi Bog oprost i da mi ukloni želju za pićem.“ Vernici crkve su zagrlili Kiboga i poželeli mu dobrodošlicu u porodicu. Stiv i njegovi roditelji su kazali Kibogu da im je drago što je sada sa njima.

Kibogo je počeo redovno da dolazi u crkvu. Stiv je bio oduševljen dok je posmatrao kako Bog menja Kibogov život. Jedne subote u crkvi, Kibogo je ustao i rekao: „Završio sam sa pićem. Želim da sledim Isusa i da budem kršten.“ Ljudi u crkvi su rekli: „Slava Bogu! Aleluja! Amin!“ Stivi je bio toliko srećan da je ostao bez teksta, pa se nasmešio.

Na dan Kibogovog krštenja Stiv i njegova porodica bili su veoma srećni! Propovednik im je zahvalio što su bili Kibogovi prijatelji i što su mu pomogli da pronađe Isusa.

Kibogo, Božji prijatelj

Kibogo i dalje živi u svojoj maloj kući. Ali sada radi u obezbeđenju i štedi novac za novu kuću. „Kibogo je moj prijatelj“, kaže Stiv. „Mi smo braća. Obojica pripadamo Isusu.“

Danas je Kibogo veoma aktivan član crkve. On drugima govori o Isusu, baš kao što je Stiv govorio njemu. Kome ti možeš pričati o Isusu?

Misionski kutak:

- Adventisti su počeli da rade u Keniji 1921. godine.
- Kenija je deo Istočno-centralno afričke divizije i podeljena je na Istočnokenijsku oblast, koja se nalazi u Najrobiju, i Zapadnokenijska oblast u Kisumu.
- Kenija ima 5.045 adventističkih crkava i 824.185 članova.

Uganda / 17. septembar

Kenet

STOPAMA MALOG BRATA

Kenetu je bilo dosadno. Njegov najbolji prijatelj je otišao u školu sa internatom, i nije imao s kim da se igra. Sva njegova braća i sestre bili su stariji od njega i nisu želeli da se igraju sa njim.

Kenetu je odjednom sinula ideja. Zamolio je roditelje da mu dopuste da ide u adventističku školu sa internatom, gde se nalazio i njegov najbolji prijatelj. Dve njegove sestre su podsticale roditelje da dopuste Kentu da ide u tu školu. Najzad, roditelji su se složili, i Kenet se radosno pridružio svom prijatelju u školi.

Otkrića u školi

„Prvo mi se škola dopadala zato što je moj drug pohađa“, kaže Kenet. „Ali mi se sada dopadaju i nastavnici i biblijski časovi, a uživam i na svakodnevним bogoslužjenjima. Naročito mi se sviđa subotna škola jer moja crkva nema zabavan razred za decu gde će deca učiti o Bogu.“

Dok je Kenet učio svoje biblijske teme, počeo je da primećuje neke razlike između onoga što uči njegova porodična crkva i Adventistička crkva. „U crkvi gde ide moja porodica, učitelj nas ponešto uči o Bogu, ali nam ne pokazuje gde to piše u Bibliji“, kaže Kenet. „U ovoj školi, učitelji nam nešto kažu i onda to pročitaju iz Biblije da bismo mi znali da je to istina. Počeo sam da shvatam da ono što nas uče u crkvi koju posećuje moja porodica nije sve istina.“

Razgovor sa porodicom

Kada je došao kući na raspust, Kenet je svojim ukućanima pričao o nekim stvarima koje je naučio u školi. Njegovi roditelji se nisu ljutili zbog toga što je on učio više o Bibliji. Ali kada ga je otac upitao da li on hoće da postane adventista, Kenet nije ništa odgovorio jer nije želeo da se tata ljuti na njega.

Kenet je ipak na kraju rekao mami da on želi da postane adventista, a ona mu je savetovala da dobro razmisli pre nego što donese odluku. Sledećeg dana Kenet joj je saopštio da je siguran da želi da postane adventista. Mama je bila zadovoljna, tako da je Kenet počeo da proučava teme za krštenje.

Kenet je, kada je bio kod kuće na raspustu, pozvao mamu da pođe sa njim u crkvu. Njegov otac radi subotom i nije zainteresovan da promeni religiju.

Adventističko obrazovanje je bitno

Kenetov stariji brat je učenik u adventističkoj srednjoj školi i takođe se priprema za krštenje. „Samo nas dvojica iz cele porodice idemo u adventističke škole, i samo smo mi postali adventisti“, kaže Kenet. „To pokazuje da je adventističko obrazovanje bitno!“

„Mi imamo čistu veru“, kaže Kenet, misleći na Adventističku crkvu. „A Bog želi da to saznaju i drugi. Na nama je da im kažemo. Molim vas, molite se da moj brat i ja imamo mudrosti i da znamo kako da podelimo Božju ljubav sa svojom porodicom i prijateljima.“

Kenet je misionar. Hajde da se sada pomolimo za Keneta i njegovog brata. (*Pomolite se.*)

Misionski kutak:

- Istočno-centralna afrička divizija obuhvata sledeće zemlje: Burundi, Demokratsku Republiku Kongo, Eritreju, Etiopiju, Keniju, Republiku Džibuti, Ruandu, Somaliju, Južni Sudan, Ugandu i Tanzaniju. Glavni odbor divizije se nalazi u blizini Najrobija u Keniji.
- Negde oko 3,1 miliona adventista živi u istočnoj Africi, ili jedna osoba na svakih 15 ljudi.
- Divizija služi različitim etničkim grupama gde se govore različiti jezici; međutim, tri glavna jezika su engleski, francuski i svahili, tradicionalni jezik istočne Afrike.

Hajde da se igramo Jone!

Ovu igru deca iz Ugande jako vole da igraju. U suštini, u toj igri treba pobeći na bezbedno mesto od nevremena. Ime Jona je uzeto iz biblijske priče o Joni i kitu.

Kako se igra:

- Nekolicina dece sedi na podu jedan iza drugog u dva reda ali tako da su im noge u obliku slova V – kao da su u čamcu sa veslima.
- Deca se njišu napred nazad, kao čamac na talasima. To je kao da se brod pomera gore-dole.
- Pevaju pesmu o Joni i kada se pesma završi, počnu da se njišu sa jedne na drugu stranu kao da je čamac izložen velikom nevremenu. (Možete izabrati svoju neku pesmu ili rimovanu pesmicu za decu.)
- Ljuljanje postaje sve jače sve dok neko od njih ne izgubi ravnotežu i ne padne na stranu.
- Oni koji padnu ili izgube ravnotežu nalaze se u vodi i moraju da doplivaju na bezbedno mesto.
- Pobednički tim je onaj koji ima najviše veslača nakon određenog vremena.

PROGRAM ZA TRINAESTU SUBOTU

Ako vaša oblast ima program za trinaestu subotu za odrasle, onda će vam sledeći predlozi biti od pomoći u planiranju.

- Vežbajte 2 ili 3 pesme iz svog subotnoškolskog programa, koje deca vole da pevaju.
- Ako želite da prikažete priče za trinaestu subotu (date u daljem tekstu), zamolite troje starije dece koji dobro čitaju da provežbaju čitanje unapred (1 narator, i 2 čitača).
- Jednu ili dve sedmice pre trinaeste subote, pošaljite decu kući sa porukom koja će ih podsetiti na dar za trinaestu subotu.
- Ako nećete imati neki poseban program, upotrebite sledeće priče kao vesti iz sveta za decu, ili pozovite gosta da govori deci o tim zemljama.

- Podsetite decu da ponesu svoj dar trinaeste subote. Ako imaju svoje kasice, ohrabrite ih da ih napune i donesu trinaeste subote.

POŠTOVATI BOGA VIŠE NEGO LJUDE

Narator: Danas ćemo čuti dve priče iz Istočno-centralne Afrike. U prvoj priči odajemo poštu jednom pioniru misionaru – pastoru O.U. Gidingsu. Pastor i gospođa Gidings su bili misionari u mnogim zemljama u Africi, uključujući Demokratsku Republiku Kongo, odakle i potiče ova priča. Ovo je prvi put objavljeno u Vestima iz sveta, četvrto tromesečje 1942.

Čitač 1: Mvana-Mbo je domorodac od 14 ili 15 godina i živi u selu koje je udaljeno oko 2,5 km od naše misije. Njegovo ime, kada se prevede na engleski odnosno srpski, znači, „mladi bufalo“. „Mvana“ znači „mlad“ ili „beba“; i „mbo“ znači „bufalo“.

Mvana-Mbo je došao u našu školu gde je ne samo naučio da čita već je bio i veoma dobar u učenju. Izgleda da je imao bolji osećaj za razlikovanje dobrog od lošeg od većine drugih učenika. Njegov dom u selu bio je dovoljno blizu naše škole tako da je mogao da živi kod kuće i da pohađa školu, umesto da živi u internatu u misiji sa drugim dečacima koji su došli sa veće udaljenosti.

Jednoga dana, kada se vratio iz škole, zateko je svog oca, koji nije bio hrišćanin, kako u njihovoj kolibi sa nekim prijateljima pije pivo.

Većina domaćeg piva potiče od soka iz palminog drveta. Drvo se seče u dnu – kao što se to radi sa drvetom javora u severnim zemljama da bi se dobio sok.

Starosedeooci taj sok hvataju u zemljanim posudama. Ponekad dodaju i divlji med ili neku drugu supstancu, i onda fermentacija otpočinje brzo - za dva ili tri dana tečnost sadrži dosta alkohola i, naravno, jako je opojna.

Kada je Mvana-Mbo ušao u kolibu, otac mu je napunio čašu piva i rekao mu da popije. Dečak je oklevao a zatim odbio. Otac mu je opet ponudio piće – ali ovog puta uz oštru naredbu da to popije. Sin je pokušao da objasni ocu da je pogrešno piti silovita pića. On mu je rekao da to Isus nikada ne bi uradio, i da je on sada Isusov dečak.

Otac se jako naljutio, i rekao mu da će ili popiti piće, ili će morati da napusti dom. Mvana-Mbo je izašao napolje. Otišao je iza kolibe, i zamolio Isusa za pomoć da ostane jak i čvrst za Njega. Zatim je ponovo ušao u kolibu i rekao ocu: „Možeš me oterati iz kuće, oče, ali ja neću da pijem pivo.“ I tako je on bio proteran iz očevog doma.

Videli smo ga kako dolazi putem u školu u sumrak, što je bilo neobičajeno, pa smo požurili da vidimo šta želi.

Naravno, momak je bio jako tužan. Nije imao gde da spava i jede, i - kako je rekao - nije imao braće iz svog sela gde bi mogao da odsedne.

Nakon što smo čuli njegovo tužno iskustvo, pronašli smo mu mesto gde će živeti i hraniti se nekoliko meseci, dok ne dobije sopstvenu baštu.

On je nastavio školu nakon što smo mi napustili misiju, a zatim pohađao adventističku školu za obučavanje. Sada je on jedan od naših stalnih profesora, prenoseći dečacima i devojčicama iz svog plemena priče o Isusu koje su njemu toliko značile.

Narator: Naša sledeća priča je takođe o jednoj mladoj osobi koja je stajala čvrsto u veri iako je izgledalo da je sama. Ova priča dolazi iz Tanzanije i napisala ju je gospođa V. Dunder, koja je bila mnogo godina misionar u Istočnoj Africi. Njena priča je prvi put objavljena u Vestima iz sveta, prvo tromesečje 1974.

Čitač 2: Baš je sreća biti rođen kao prvorođenče! A to je bio Vambura. On je rođen u adventističkom domu i imao je osmoro mlađe braće i sestara.

Kako je vreme prolazilo, tako su roditelji postajali sve nemarniji u čitanju Biblije i u molitvama. A onda je Sotona počeo da postavlja zamke kako bi ih potpuno uhvatio. Uskoro su prestali da dolaze u crkvu. Roditelji su počeli da piju alkohol.

Vambura se veoma trudio u osnovnoj školi pa je izabran da ide u adventističku školu. Na kraju srednje škole uspešno je završio Kembidž test i bio izabran da upiše obuku za medicinske tehničare. Vambura je bio jako zahvalan Bogu što ga je odveo tamo gde će moći da pomaže ljudima.

Baš pre nego što će napustiti dom kako bi upisao negu bolesnika, Vambura se priključio adventističkom omladinskom kampu. Pastor Hankok je vodio mlade na ovom kampu i nadahnuo ovog mladog čoveka da nastoji da mu Hristos bude prvi u svemu, bez obzira na po-

sledice. Pošto je napustio oca, majku, sestre i braću, ove reči su grejale njegovo srce:

Gospod je pastir moj,
Ništa mi neće nedostajati.
Na zelenoj paši pase me,
Vodi me na tihu vodu.

Vambura je prihvatio Gospoda kao svog Pastira i sa Njim je uvek hodao. Pošto je puno mladih upisalo negu bolesnika, razred je bio obavešten da će na kraju prvog tromesečja samo najbolji učenici moći da nastave školovanje.

Odmah se Vambura susreo sa pravim problemima. U toj školi, nastava se odvijala subotom. Cela njegova budućnost je bila ugrožena. Šta da radi? Razgovarao je sa direktorom škole, ali mu je rečeno da neće biti ustupaka. Svi učenici moraju da budu na nastavi u subotu ujutro.

Ipak, svake subote on se molio i išao u crkvu. Nekoliko puta je bio pozvan kod nadređenih da im objasni zašto je bio odsutan. I na kraju, više ga nisu tolerisali, te je Vambura morao da razgovara sa direktorom pre konačne odluke o izbacivanju iz škole.

Kakav tužan dan! On se setio svojih siromašnih roditelja i braće i sestre. Oni su zavisili od njega, on je bio prvenac, i želeo je da im ovom školom pomogne da se oslobode siromaštva. Zato se molio da mu Bog da prave reči u pravom trenutku.

Poslednji put je bio zamoljen da dođe na nastavu u subotu, ili da se vrati kući. Čak i pre nego što je ušao u kancelariju, dok je stajao ispred vrata, padalo mu je na pamet pitanje: „Šta ti je bitnije, tvoja religija ili obuka?“

Bilo je to veliko pitanje, ali ne tako veliko za Boga. Odgovor je bio tu: oba su jako bitna. U tišini se Vambura pomolio za hrabrost da donese pravilnu odluku. Nakon što je ponovo objasnio da je Subota Božji sveti dan, on je dodao da će radije biti izbačen iz škole nego da ide na nastavu tog dana. Doneo je ispravnu odluku, i Bog je bio tu da taj odgovor uvaži. Dobio je dozvolu da ne prisustvuje subotom na nastavu.

Marljivo je učio i dobijao dobre ocene. Mnogo se molio za svoju porodicu. Njegovi roditelji su bili ponosni na njega jer im je on pokazao kako da ostanu verni čak i u teškim trenucima. Nedugo zatim stiglo mu je pismo u kome je pisalo koliko su roditelji srećni zato što su se vratili Bogu. I baka mu se krstila. Sada se cela porodica sprema za skori dolazak našeg Gospoda i Spasitelja.

Molitva, vernost i ljubaznost osvajaju ljude za Isusa. Molim vas, molite se da Gospod podigne još mladih vernih ljudi koji će biti Njegovi svedoci u ovim poslednjim danima.

Narator: Danas imamo priliku da pomognemo mladim ljudima u Istočno-centralnoj Africi tako što ćemo priložiti naš dar trinaeste subote. Deo ovog dara pomoći će da se izgrade spavaonice za studente medicine na Adventističkom univerzitetu u centralnoj Africi u Ruandi. Deo darova će biti iskorišćen da se sagradi Zaklon za Jaganjce za decu u Južnom Sudanu. Taj objekat će obezbediti deci prostor gde će moći da održavaju subotnu školu, sastanke izviđača i druge aktivnosti i programe za decu. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

(Dar)

OBOJI ZASTAVE

Oboji zastave dveju zemalja iz Istočno-centralne afričke divizije, gde će ići naš dar trinaeste subote.

RUANDA

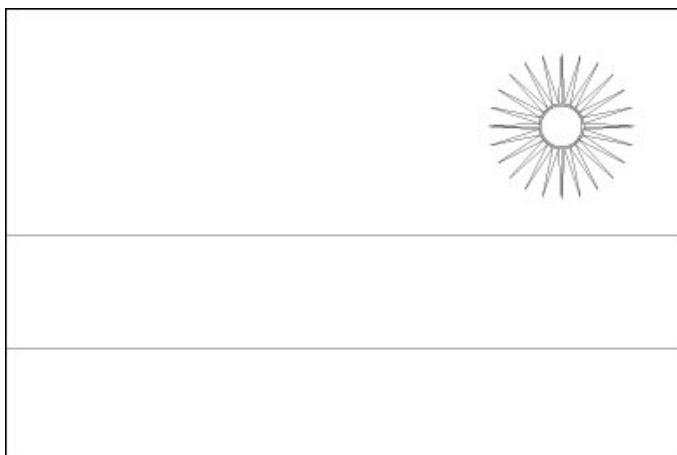
Uputstva:

Gornju prugu obojite svetlo plavom bojom

Obojite sunce žutom bojom

Srednju prugu obojite svetlo žutom bojom.

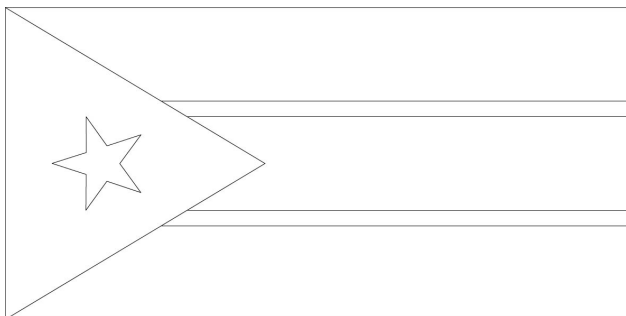
Donju prugu obojite zelenom bojom.

JUŽNI SUDAN

Uputstva:

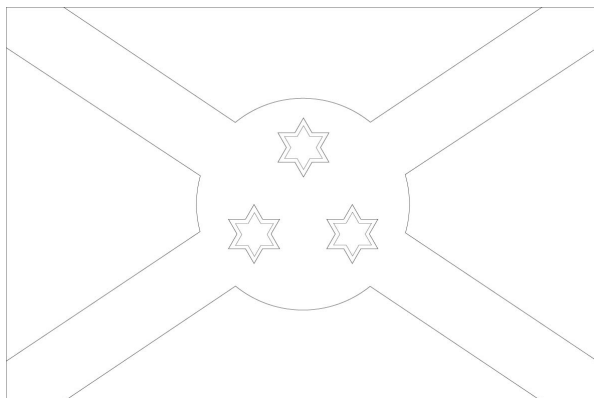
Gornju horizontalnu prugu obojite crnom bojom.
Tanku gornju prugu obojite belo
Srednju prugu crveno
Drugu tanku prugu ispod crvene obojite belo
Donju horizontalnu prugu obojite zelenom bojom.
Trougao obojite plavo
Zvezdu obojite žuto.

BURUNDI

Uputstva:

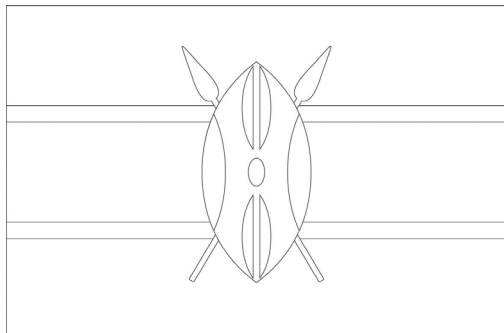
Zvezde u centru oboji crveno, a njihove spoljne linije zeleno.
Ostavi belo krug i pruge.

Gornji i donji deo oboji crveno.
Deo sa leve i desne strane oboji svetlo zeleno.

KENIJA

Uputstva:

Gornju prugu oboji crno.

Obe tanke pruge ostavi bele.

Srednju veliku prugu oboji crvenom bojom.

Donju veliku prugu oboji zeleno.

Srednji oblik u centru štita ostavi belo.

A samu sredinu štita oboji crveno

Ovalne površine sa obe strane štita oboji crnom bojom.

Ostavi koplja koja vire iz štita belo.

NAPRAVITE AFRIČKI KIŠNI ŠTAP

Kišni štap je muzički instrument koji je napravljen od bambusa ili nekog drugog šupljeg drveta. Kada nežno pokrećete štap gore-dole, perle ili kamenčići unutar drveta proizvode zvuk kiše. Ovaj kišni štap se često koristi u pratnji pevača, čak i u crkvi.

Pomozite deci da naprave jednostavne kišne štapove koje ćete iskoristiti u programu trinaeste subote ili vam mogu služiti kao pratnja u pevanju.

Za svaki kišni štap će vam trebati:

- Tuba od ubrusa,
- Ekseri,
- Dva kruga isečena od kartona veličine 7cm.
- Dve male gumice
- Pirinač, perle, leća(sočivo), kukuruz, kako bi proizveli zvuk „kiše“
- parče materijala, filca, ili nekog ukrasnog papira veličine 15x30cm.

PRIPREMA

1. Pre nego što deca stignu, iseci krugove od kartona i napravi male rezove veličine 1cm na udaljenosti od 1cm (tako oba kruga). Iseci tkaninu ili papir 15x30cm.

2. Svakom detetu daj tubu i eksere. Pokaži im kako da nežno utisnu ekser u tubu, duž tube, a da je ne oštete.

3. Jedan kraj tube zatvori krugom od kartona, presavijajući ga preko ivice tube. Zalepi te krajeve i zaveži gumicom dok se lepak ne osuši.

4. Dodaj oko $\frac{1}{4}$ šolje riže, sočiva, ili perli u kišni štap i prekrij otvoreni kraj drugim krugom od kartona. Zalepi ga kao i prvi.

5. Ukloni gumice i prekrij štap tkaninom, ili ukrasnim papirom. Zalepi tkaninu na tubu. Zalepi krajeve tkanine tako da se ne može parati. Neka se kišni štap suši nekoliko sati pre upotrebe.

6. Da biste svirali kišnim štapom, morate polako da ga okrećete pod uglom od 60 stepeni kako bi riža ili perle unutar tube preko eksera mogli da proizvedu zvuk kiše.

Napomena: ako koristite tkaninu, upotrebite neku tkaninu koja će podsećati decu na Afriku.

KUVAJMO ZAJEDNO

Burundi

UGALI (kačamak od kukuruznog griza)

Ugali je kaša koja se jede skoro za svaki obrok u Istočnoj Africi. Obično se kuva bez soli ili šećera, a jede se tako što se od nje naprave male loptice i onda se one umoče u sok od povrća ili glutena da se dobije ukus.

12 šolja vode

margarina (po želji)

4 šolje kukuruznog griza

UPUTSTVA:

Ugrejte vodu do ključanja. Mešajte pola kukuruznog griza, malo-pomalo, sa toplom vodom, drvenom kašikom. Neka ključa, a vi mešajte, zatim smanjite temperaturu i ostavite na tihoj vatri da ključa nekoliko minuta. Trebalo bi da izgleda kao kaša. Dodajte ostatak kukuruznog griza u tečnost i promešajte, dodajte malo-pomalo, stalno

mešajući dok ne dobijete željenu gustinu. Nastavite da mešate sve dok ne bude dobro kuvano i glatko. Možete dodati malo margarina ako želite. Poslužite ga kao predjelo ili sa povrćem.

JOŠ NEKA POPULARNA ISTOČNOAFRIČKA JELA

Čapati, ili indijski prženi hleb veoma je popularan u istočnoj Africi. Ako ne možete u prodavnici da pronađete čapati, onda isecite tortilje na četvrtine i poslužite umesto čapatija.

JOŠ NEKO OMILJENO AFRIČKO POVRĆE

Bundeva ili slatki krompir: očistite bundevu ili slatki krompir i isecite na kockice. Kuvajte dok ne omekša i dodajte soli po ukusu.

BUDUĆI PROJEKTI TRINAESTE SUBOTE

Sledećeg tromesečja ćemo govoriti o Inter-evropskoj diviziji. Posebni programi će biti prikupljanje sredstava za izgradnju novog mesta za bogoslužje za internacionalnu adventističku zajednicu u Beču, Austrija, nove crkvene zgrade u Raguzi, Italija i gradnju Judeo-adventističkog centra u Parizu, Francuska.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu